

[Dahlgaard.]

truffet Afgørelse; naar Privatinteresser maa-
ske har gjort sig for stærkt gældende og har
besnæret den ene eller den anden, kan en
enkelt Mand forlange Sagen henvist til
Handelsministerens Afgørelse. Men saa
synes jeg, det ærede Medlem Hr. Stauning
maa have saa megen Tillid til sig selv, at
han eventuelt kan fungere som denne ene
Mand. (*Stauning*: Det kan jo være, at
jeg bliver smidt ud!). At det ærede Medlem
bliver smidt ud! det kan jeg ikke tænke
mig; jeg vil tro, at den, der sidst bliver
smidt ud, er det ærede Medlem; han bliver
utvivlsomt tilbage, selv om alle de andre
gaar.

Derfor maa jeg tage Afstand fra alle
de Synspunkter, som baade det ærede
Medlem Hr. Stauning og den højtærede
Handelsminister i denne Forbindelse frem-
kom med; og naar den højtærede Minister
nu i Dag giver Udtryk for, at han stadig
anser alt, hvad der er sket her, for rigtigt
og stadig i Dag, hvad han ikke gjorde saa
stærkt forleden, og hvad jeg troede, Mini-
steren var alt for klog til, forsvare disse
Dobbelthonorarer, saa tillader jeg mig at
minde ham om, at det, der er sket her, dog
er Udtryk for, at Folketinget i Dag staar i
Begreb med at tilkendegive, at man anser
det for nødvendigt at komme til en Ordning,
hvorefter saadant noget ikke mere kan ske,
at hans eget Parti og det Parti, der holder
Regeringen oppe, paa Grundlag af det,
som den højtærede Minister her forsvare,
har ment det nødvendigt, at der i den
kommende Tid bliver fastsat Regler. Derfor
synes jeg, den højtærede Minister skulde
tage det Hensyn til sit Parti, at han ikke
gaar alt for stærkt ind i Forsvaret for det,
som Partiet dog til syvende og sidst har
fundet uholdbart.

Jeg vil hertil endnu føje, at jeg ikke
nærer Tvivl om, at hvis denne Dagsorden
havde været stillet og vedtaget her i Tinget,
forinden Handelsministeriets Departements-
chef blev Formand for Landmandsbankens
Afviklingskasse, da vilde han ikke have faaet
denne Stilling, og for saa vidt maa jeg
da stadig hævde det, som jeg tillod mig at
hævde forleden, at det var rigtigt, om
Handelsministeriets Departementschef blev
fritaget for denne Stilling. Men jeg vil
for min Del ikke i Dag stille Forslag om,
at dette sker, af den simple Grund, at jeg
vilde anse det for det værdifuldeste, om
der i Dag kunde komme til at foreligge en
enstemmig vedtagen Beslutning, der præci-
serer Folketingets Synspunkter overfor,

hvad der er sket, og overfor, hvad der skal
ske i den kommende Tid.

Det er ikke et nyt Synspunkt, jeg her
har faaet, men jeg gjorde allerede gældende
under Debatten den 18. Januar, at det
vilde have Betydning ikke blot i denne
Sag, men det vil have Betydning til mange
Sider i kommende Tider til Gavn for Staten,
om Folketinget kunde samle sig i Enighed
om at vedtage en Beslutning, der afstak
visse Grænser eller fastslog, at saadanne
Grænser skulde drages.

Det, jeg ser som det afgørende og
vigtige ved, at denne Dagsorden nu er
stillet fra de to Partiernes Side, er dette,
at det derigennem fastslaas, at den Frem-
gangsmaade, som Regeringen har fulgt ved
denne Lejlighed, kan ikke fremtidig pas-
sere, og at Muligheden for en saadan
Handlemaade fremtidig maa fjernes. Der-
for, da der er givet Udtryk for dette gennem
Dagsordenen, agter vi fra det radikale
Venstres Side at stemme for denne Dags-
orden. Jeg for min Del ønsker samtidig
at føje til, at jeg anser det for rigtigt, at
Regeringen har besluttet sig til at mod-
tage denne Tilrettevisning, og jeg mener,
det vilde have været heldigt, om den højt-
ærede Handelsminister i Dag havde vist,
at han i højere Grad allerede i Dag var i
Stand til at sætte sig ind i den Tanke-
gang, der ligger bagved Dagsordenen. Men
det kommer nok med Tiden, naar først
Folketinget har sagt sit Ord derom.

Det fremgaar af det, jeg her har sagt,
at jeg er uenig i det Synspunkt, som ligger
til Grund for den første Del af det ærede
Medlem Hr. Staunings Dagsorden, medens
jeg selvfølgelig er enig i den sidste Del af
denne Dagsorden. Derfor skal jeg tillade
mig at henstille til den ærede Formand at
foranledige, at denne Dagsorden kommer
til delt Afstemning, og hvis den højt-
ærede Formand ikke mener at kunne imøde-
komme dette, henstiller jeg, at Tingets
Møde maa blive afbrudt saa længe, at der
bliver Mulighed for mit Parti til at foran-
ledige, at den sidste Del af denne Dags-
orden kommer til særlig Afstemning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr.
Willesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Willesen: Jeg anser det ikke for nød-
vendigt at forøge de lange Talers Tal, da
jeg mener, hele denne Sag kunde have været
behandlet i langt større Korthed, end
Tilfældet er. Jeg har derfor ønsket at nøjes
med en kort Bemærkning for ganske kort.